

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. An Christus sustulerit legem Talionis, quando percutienti jussit maxillam alteram præberi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

petet. Maiorem enim est iniuria, si Princeps à rustico, aut dominus à seruo, quàm si rusticus à Principe, aut seruus à domino percutiatur. Atque ut videas legem duodecim tabularum cum diuina congruere, eandemque vtrique esse expositionem, *Probabile est*, inquit Abulensis, *quod nonnulli D. D. asserunt, scilicet poenam talionis debuisse irrogari à iudice, si laesus illam peteret; quòd si non peteret eam, sed mallet pecuniam, tunc iudex non tenebatur, immo non poterat infligere poenam talionis.*

Abulens. in
c. 24. Leuit.

Hanc legem non improbauit, & (quia moralis est) nec abrogauit Christus, quando dixit: *Audistis, quia dictum est: Oculum pro oculo, & dentem pro dente. Ego autem dico vobis, non resistere malo: sed si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, prabe illi & alteram, &c.* Clarum est enim, Seruatorem eo loco non instruere iudicem, sed docere iniurias patientem, & ad perfectionem patientiæ ducere; ne vindictam petat, sed ultionem Deo relinquat. *Iudex non sine causa gladium portat, sed ut eum stringat iuste in illos, qui strinxerunt in alios iniuste. Omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt.* Et ad magistratum pertinet, mortem morte compensare. Is autem qui iniurijs est violatus, etsi ius suum possit repetere, rectius tamen sanctiusque se gerit, si non petit talionem. *Nempe Dominus potius misericorditer perferendam indicat infirmitatem alterius, ait S. Augustinus, quàm alterius supplicio suam mitigandam. Neque enim hic ea vindicta prohibetur, que ad correctionem valet. Ipsa enim quoque pertinet ad misericordiam. Nec impedit illud propositum, quo quisque paratus est, ab eo, quem correctum esse vult, plura perferre; requiritur enim, ut & ille vindicet, rerum ordine potestas data est, sed cum ea voluntate vindicet, qua pater in filium paruulum, quem odisse non potest.* Hæc Augustinus, qui eadem alibi copiosius repetit. Et contra mendacium disputans ait: *Ea, qua in nouo testamento à Sancto facta sunt, valent ad intelligendas Scripturas. Velut cum legimus in Evangelio: Accepisti alapam in dexteram maxillam, prabe & alteram. Exemplum sanè patientia nullum, quam ipsius Domini excellentius inuenimus, & ipse tamen, eum alapa percussus esset, non ait: Ecce alteram maxillam: sed: Si male locutus sum, exprobra de malo; si autem bene, quid me cadis? Ubi ostendit, preparationem tantum alterius maxilla in corde faciendam.* Itaque passus est

V.
Matth. 5, 38.

Rom. 13. 4.
Matth 26, 52.

S. Augustin.
lib. 1. cap. 32.
de ferm.
Christi in
monte,

Idem epist.
ad Marcell.
S. Aug lib.
contra mendac.
c. 19.

Ioan. 18, 22.

Christus iniuriam, & alapam excepit animo non turbato, docere tamen voluit percutientem; quam iniquè egisset. Et quamquam tunc maxillam alteram non præbuerit, vt ostenderet, quod ius esset innocenter percussio; tamen paulò post, non vnã, sed vtramque maxillam præbuit sapius diuerberandam, quando ei coronam de spinis imposuerunt; & veniebant ad eum, & dicebant: *Aue Rex Iudeorum: & dabant ei alapas: non vnã alapam, sed alapas, & plus quàm alapas.* Quamobrem ad illud Christi dictum: *Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo; si autem bene, cur me cadis?* ait idem S. Antistes: *Hic dicit aliquis, cur non fecit Christus, quod ipse præcepit, maxillam vt præberet alteram? Quid? Non solum maxillam alteram iterum percussuro, sed totum corpus figendum præparauit in ligno, & demonstrauit, sua illa præcepta non ostentatione corporis, sed cordis præparatione faciendã.*

Ioan, 19. 3.

S Augustin.
tract. 113. in
Ioan,

VI.

Añ. 23. 2.

S Augustin.
lib. 1. term.
Domini in
monte c. 19.Idem lib. de
mendacio
cap. 15.
Luc. 6. 28.Rom. 12. 14.
1. Cor. 4. 12.S. Greg. lib. 4
Mor. cap. 6
2. Tim. 4. 14.

Gal. 5. 12.

Quod etiam fecit Paulus, qui interim, quando *Princeps sacerdotum Ananias* præcepit astantibus sibi percutere os eius, iustitiæ zelo abreptus dixit ad eum: *Percutiet te Deus paries dealbate.* Non vtique tunc præbuit alteram maxillam; sed iniuste iubentem monuit officij sui, & criminis arguit. Ita enim loquitur S. Augustinus: *Paulus Pontificis iussu palma percussus, contumeliosè visus est dicere: Percutiet te Deus, paries dealbate; quod minùs intelligentibus conuitium sonat, intelligentibus verò sanè propheta est. Paries quippe dealbatus hypocrisis est, id est, simulatio, sacerdotalem præferens dignitatem, & sub hoc nomine, tamquam candido tegmine, interiorem, quasi lateam turpitudinem occultans. Ita vt nomine forinsecus niteret, intrinsecus luteis concupiscentijs sorderet.* Quo pacto alibi loquitur idem Pater. Prohibuit quidem Christus, ne quis *malefacientibus malefaciat, maledicat maledicentibus, & imprecetur;* & ipsemet Apostolus idem præcipiens ait: *Benedicite persequentibus vos: benedicite, & nolite maledicere: & ab se sic factum scribit: maledicimur, & benedicimus, tamen licet quandoque vtrumlibet zelo iustitiæ, & iudiciaria potestate, atque sine vindicta liuore, sine odio, vt D. Gregorius obseruat. Quo pacto idem Paulus scribit: Alexander ararius multa mala mihi ostendit: reddet illi Dominus secundum opera eius: quem & tu deuota: valde enim restitit verbis nostris. Et alibi: Vinam abscindantur, qui vos conturbant. Quo zelo etiam correptus*